

Slobodan Praljak

(Čapljina, 2. siječnja 1945. - Haag, 29. studenoga 2017.)

STELA CROATICA

in memoriam generalu S. Praljku

Zapalite svijeće i stavite ih na prozore –
zamoliše dobri i tužni ljudi – za dušu
generala Praljka.

A ja sam stao na balkon i promatrao nebo
hladno i nedostižno
ukrašeno treperavim zvijezdama
U djetinjstvu baka je upozoravala:
padni li zvijezda i ostavi sjajan trag,
znak je nečije smrti.
Nije čula za meteore što sagore i nestanu.

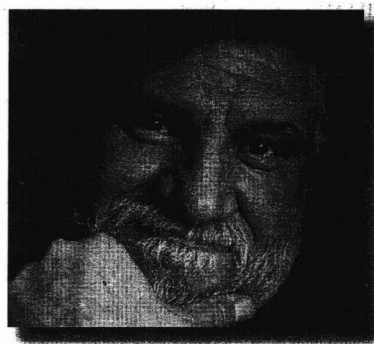
Stao sam na balkon
usamljen i zgrožen,
razbijen sjevernim meteorom
što mi je pao u dušu
kao urlajuća prijetnja
oca svijuju laži.

Gledao sam ovo hrvatsko nebo
tražeći, kao i naši predci,
tvoju zvijezdu, junače,
što će nam sjati u dane koji dolaze,
kao signum – za budućnost,
kao putokaz – za mudre,
kao savjest – za izdajice,
kao ljepota – za umjetnike,
kao adventska svijeća
koju upravo palimo.

Sjati će tvoja zvijezda pored mnogih
što su život dali za slobodu
i bit će najbliže zvijezdama
Petra i Frana, Katarine i Mile,
drinskih i vukovarskih mučenika
i svih naših što su ovo nebo ukrasili

A vas mlade molim da ponekad
pogledate na zvjezdano nebo,
gordo i glave uzdignute,
jer tada ćete vidjeti njegovu zvijezdu.
Ona nije sagorjela kao meteorit
vječna je i nedodirljiva.

Duro VIDMAROVIĆ
29. studenoga 2017.

NISAM ZLOČINAC, JA SAM PJESNIK

Slobodanu Praljku

Nisam zločinac, ja sam pjesnik.
Vraćam se kući.
Nevin je onaj koji vjeruje.

Domovina su obični ljudi
oni promiču pored nas,
s njima živim
i njima se obraćam.
Mučno mi je slušati o ratovima.
Danas me posvuda
prati cvijeće.

Hrvatska je više nego suci
njima nema tko zaželjeti laku noć.
Sunce im oči zatvara
gavrani nad glavama.

Danas je nebo palo
poput velike tuge
na krv onih koji su krenuli za slobodom.
Istina leži mrtva.

Hrvatska je zbiljnost
svaka joj žrtva donosi ljepotu.
Sudište je ono čega nema
samo riječ bez značenja
jer nije Bog.

Veliki sudac u život odlazi manji.
Ni ruke nije uspio oprati
lica se svoga u vodi pobjojao.
Velik je do sljepila
i zbori kroz uši koje su gluhe.

Bože, vrijeme je sve ovo dokončati
dragovoljno
i jednostavno,
vidjeti nebo koje se sve vrijeme
nalazilo na mom dlanu,
zvijezdu na njemu
kuću pravde.

Sutra će sunce granuti
s mojim očima
i ja ne ću pjevati usamljen.
Vidjet će se vidljivo
i kada sudac spusti zastor.

Bože, zatvori vrata
i prozore sudišta,
zatvori škrinju
u kojoj su krivovjerni
tražili zlato.
I vazda budi s nama,
u kolijevci hrvatskoj.

Nisam zločinac, ja sam pjesnik
pijem vino i lomim kruh
sa svojim junacima.
Bog nam je prepustio stol
kako bismo grobnu stijenu pomakli
i živjeli kao ljudi.

Moja pjesma o Hrvatskoj
ne treba glasa ni glazbe
samo srce, samo srce
prepuno oluja,
svjetla
u kojem nalazi izlaz pri svakoj litici.
Srce je moje nerazdvojno
od prijatelja
i neprijatelja.
Ono je njihovo suglasje

Hrvatska moja sanja
u vlasti tajne
i u njoj ja
ne misleći više ni na što
kao što čini svaka povijest.

Zatvaram danas vrata
s Hrvatskom
među bijelim zidovima.
Domovino,
pamtim sve što sam naučio o tebi.

Tomislav Marijan BILOŠNIĆ,
Zemunik Donji, 29. studenoga 2017.

Otrovani

Slobodanu Praljku

Otrovni ljudi
 proizvode
 otrovane ljude
 Birokratska pravda
 zakucana šarenim čavličima
 Probili su oglasnu ploču
 Same riječi
 srame se izrijeka
 Ispod stola se dila
 pravednim sporazumima
 Otrovni ljudi
 proizvode
 otrovane ljude

30. studenoga 2017.

Darko P. PERNJAK

SLOBODANU

Ima li još među nama tragičnih junaka
 Da stave život na kocku za istinu i ideale,
 Ima li još među nama takvih heroja, luđaka
 Ili smo svi skupa hulje, beznačajne i male.

Al' ima, još ih ima kojima čast i poštenje
 Ne dopuštaju da žive kao mizerno roblje
 Ušljivih lakrdijaša što smrde na smrt i groblje
 Pa im je draže odabrat otrov no poniženje.

I neka se boje bijedne kukavice i gnjide
 Tih velikana što daju život na oltar časti
 Za pravdu i slobodu. I neka znaju i vide

Da ima još onih što će kò Sokrat hrabro pasti
 Činom najveće žrtve. I nek se zauvijek stide
 Sluge ovoga svijeta što gmižu u đavoljoj vlasti.

Tuga TARLE

SJEME ZLA

Gledao sam sijače toga dana,
 bahati, ledeni i beskrajno ljigavi,
 a oni se ustobočili iza njih,
 kažu, međunarodna su zajednica.
 Skupa su s prijezirom sijali sjeme,
 zlo, kao i njihova ropska duša.
 Drhtao sam nijemo sluteći posljedice,
 već danas, već sutra, već prekosutra...
 kad će susjed susjeda opet za vrat.
 Znao je to časní general Slobodan,
 viknuo da stanu, dignuo junački pest,
 pa prešao otkupljen u nebeske visine,
 a u njihovim očima planuo je strah.
 Znali su da su krivi, da je koprena pala.
 Oni su udruženi zločinački pothvat,
 prekriven togama i prijetvornošću.
 »Odstupi đavle«, prekrizila se mati,
 čvršće stiščući izlzanu krunicu u ruci.

Miljenko STOJIC

DANAS U HAAGU, 29. STUDENOGA JESENI 2017.

HRVATSKOM ČASNIKU GENERALU SLOBODANU PRALJKU I DRUGIM HRVATSKIM ČASNICIMA ŽRTVAMA HAAŠKE PRAVDE

lustitia mortua est

Danas je u Haagu umorena pravda

Najljepša djevojka

Umorili su je njezini čuvari

U crnim togama

U tijelima bez duše

Nemilosrdno

Nemilo

Osuđene su naše bitke

Za zrak

Za pravo na disanje

Za slobodu

A mi ih moramo nastaviti

Bez slobode ne želimo živjeti

Naše su nesreće prezrene

A nas će nadahnjivati

I dosad smo se hranili i napajali svojim suzama

Svojim suzama svijete

Narod iz svoje povijesti mora rasti

Drugog temelja nema

lustitia mortua est

U crnim togama nosili su smrt

U praznim očima nije bilo svjetla

Nije bilo pravde

Istine nije bilo

Istine nije bilo samo mržnja i smrt.

Svijete sebi donosiš presudu

sebi pripremaš smrt

(Tko ubija pravdu

Istinu tko ubija

Zločinac je

I kurvin sin

Podli kurvin sin

Ne onaj tko pije otrov

Oni koji svijet truju

ne oni koji otrov piju

Oni koji pune čašu svijete

Svijete napunio si čašu otrovom)

Svijete s prezirom odbacujem tvoju pravdu

Mijo TOKIĆ